

Sygn. akt IV KK 490/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielewicz (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Danuta Bratkrajc

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Józefa Gemry
w sprawie **M. M.**

obwinionego z art. 92 § 1 kw

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 13 grudnia 2018 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Okręgowego w G. Ośrodek Zamiejsowy w R.

z dnia 22 maja 2018 r., sygn. akt V.2 Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w R.

z dnia 7 grudnia 2017 r., sygn. akt III W [...]

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę
Sądowi Okręgowemu w G. Ośrodek Zamiejsowy w R.
do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

W dniu 12 lipca 2016 r. do Sądu Rejonowego w R. wpłynął wniosek o ukaranie M. M. za popełnienie wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. polegającego na tym, że *w dniu 19 kwietnia 2016 r. około godz. 20.50 w R. na ul. M., kierując samochodem osobowym marki A. o numerze rejestracyjnym [...], na skrzyżowaniu z ulicą C. nie zatrzymał pojazdu w związku ze znakiem B-20 „STOP”.*

W dniu 19 lipca 2016 r., Przewodnicząca IX Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w R. wydała na podstawie art. 59 § 2 k.p.w. zarządzenie o wszczęciu postępowania w sprawie o wykroczenie.

Wyrokiem z dnia 7 grudnia 2017 r., sygn. akt III W [...], Sąd Rejonowy w R., uznał obwinionego M. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. i za to na mocy tego przepisu wymierzył mu karę grzywny w wysokości 200 zł oraz zasądził od wymienionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania.

Od tego wyroku apelację wniósł obwiniony zaskarżając go w całości i zarzucając naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

Sąd Okręgowy w G. Ośrodek Zamiejscowy w R., wyrokiem z dnia 22 maja 2018 roku, sygn. akt V Ka [...], uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie w sprawie uznając, że w sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza przewidziana w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. Sąd zauważył, że obwiniony został skazany za wykroczenie z art. 92 § 1 k.w., które miał popełnić w dniu 19 kwietnia 2016 r., natomiast zgodnie z treścią art. 45 § 1 k.w. karalność wykroczenia ustała z upływem 2 lat od popełnienia czynu.

Kasację od tego wyroku wniósł w trybie art. 110 § 1 k.p.s.w. Prokurator Generalny. Zaskarżył on wyrok w całości na niekorzyść obwinionego M. M. i w kasacji zarzucił *rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 45 § 1 k.w. w zw. z art. 2 i art. 6 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 17 maja 2017 r., poz. 966), polegające na błędnym uznaniu, że karalność zarzucanego obwinionemu wykroczenia uległa przedawnieniu,*

podczas gdy do przedawnienia karalności wykroczenia popełnionego przez obwinionego nie doszło.

Powołując się na powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w G. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna.

Jak słusznie zauważył Prokurator Generalny we wniesionej kasacji, Sąd odwoławczy przy wydawaniu zaskarżonego wyroku pominął dokonaną, na mocy ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 17 maja 2017 r., poz. 966), nowelizację art. 45 § 1 k.w., która weszła w życie w dniu 1 czerwca 2017 r. Zgodnie z art. 2 tej ustawy, art. 45 § 1 k.w. otrzymał nowe brzmienie, z którego wynika, że karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, natomiast jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu. Tym samym w porównaniu z brzmieniem art. 45 § 1 k.w. sprzed nowelizacji, zgodnie z którym dwuletni termin przedawnienia karalności, rozpoczynał bieg od daty popełnienia wykroczenia, aktualnie termin ten został wydłużony. W przypadku bowiem wszczęcia postępowania przed upływem roku od daty popełnienia wykroczenia, dwuletni termin rozpoczyna swój bieg dopiero z chwilą zakończenia podstawowego rocznego terminu przedawnienia, do którego odnosi się użyte dwukrotnie w tym przepisie określenie „okres”. Za przyjęciem takiego rozumienia treści art. 45 § 1 k.w., w obecnym brzmieniu, przemawia zarówno literalne brzmienie tego przepisu jak i to, iż regulacja ta staje się analogiczna do rozwiązań w zakresie terminów przedawnienia karalności funkcjonujących w Kodeksie karnym i Kodeksie karnym skarbowym. Tym samym Sąd Najwyższy w tym składzie, orzekł odmiennie niż w wyroku z dnia 11 kwietnia 2018 r., sygn. II KK 362/17 (LEX nr 2487630), w który wskazano, że termin dwuletni powinien być liczony od daty wszczęcia postępowania.

W art. 6 ustawy nowelizującej z dnia 23 marca 2017 r., rozstrzygnięto również kwestie intertemporalne wskazując, że do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy o przedawnieniu

zawarte w ustawie, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, chyba że termin przedawnienia już upłynął.

W takiej sytuacji nie może budzić wątpliwości, że dwuletni, uprzednio obowiązujący termin karalności popełnionego przez obwinionego M. M. w dniu 19 kwietnia 2016 r. wykroczenia, w dacie wejścia w życie wskazanej wyżej ustawy nowelizującej z dnia 23 marca 2017 r., tj. w dniu 1 czerwca 2017 r. nie upłynął, a zatem kwestia przedawnienia karalności winna być oceniana w oparciu o art. 45 § 1 k.w. w brzmieniu obowiązującym w dacie orzekania przez Sąd odwoławczy, a nie na podstawie przepisu w jego brzmieniu obowiązującym do dnia 31 maja 2017 r. Zgodnie natomiast z art. 45 § 1 k.w., wobec spełnienia warunku w postaci wszczęcia postępowania o wykroczenie przed upływem roku od daty jego popełnienia, przedawnienie karalności przypisanego obwinionemu M. M. wyrokiem Sądu I instancji wykroczenia nastąpi dopiero po upływie trzech od daty jego popełnienia, tj. w dniu 19 kwietnia 2019 roku.

Stwierdzone uchybienie jest rażące i wywarło istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, albowiem doprowadziło do bezzasadnego umorzenia postępowania wobec obwinionego, co przesądza o konieczności uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi Okręgowemu w G. Ośrodek Zamiejscowy w R., który stosownie do treści art. 442 § 3 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. uwzględni powyższe wskazania.

Mając to na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji wyroku.